HAMER

- PÄRNU ÜHISGÜMNAASIUM -

OKTOOBER 2019 *KOOLILEHT VALMIB G 3. KOOLILEHE KURSUSETÖÖNA*

SELLE AASTA REBASTE RISTIMISE VÕITIS G 1.C

Pärast mõnepäevaseid rebasteüritusi kuulutati 30. septembri õhtul kooli aulas 2019. aasta parimateks rebasteklassiks G 1.c.

Rebastepäevad toimusid 26. ja 27. septembril. Ristimise korraldas sel aastal G 3.b klass, kellel oli õnnestunud kaks aastat tagasi ristimisüritus võita. Kahe päeva jooksul toimusid erinevad üritused ja võistlused, kus kümnendikud pidid järgima G 3.b klassi korraldusi ja olema oma jumalatele truud ja neid austama.

Esmaspäeval, 30. septembri õhtul toimus kooli aulas pidulik rebaste ristimise lõpetamine. Rebased andsid rebasevande, kuulutati välja parim rebasetüdruk ja -poiss ning üldvõitja. Üldvõitjaks tuli 2019. aastal G 1.c. Parima rebasetüdruku auhinna sain Carolyn Juske ja parima rebasepoisi auhinna sai Aksel Verlin.

Enne ristimise algust küsisime mõne rebase käest, mida nemad sellisest üritusest arvavad ja kas neil on selle ürituse ees ka hirme. Tagasiside oli positiivne, kõik olid positiivselt meelestatud. G 1.d õpilane Sireta Jürgens ütles: "Meeldib ristimine, sest see paneb klassi koos tegutsema, et ristimine võita, ja samas õpid oma klassi tundma ning enne ristimist on veidi hirmus, sest ei tea, mis ees ootab. Samas ootan juba täiega, et ennast proovile panna". 1.a õpilane Sandra Ojale meelis see üritus, sest "see ühtsustab klassi ja inimesi ning selle käigus saab teada, millised inimesed sinu klassis käivad." Ta lisas: "Tunne enne ristimist on hea. Pisike närv on sees kuna kõik ootavad ja tahavad teada, mis seal tegema peab"

Neljapäeval, 26. septembril pidid rebased koolis olema kell 7.15. Hommik algas meigi maha võtmise, hommikuvõimlemise, hammaste pesu ja hommikusöögiga.

Tol päeval olid rebastele määratud ka riietumisstiilid: G 1.a klassi poisid pidid riietama end ingliteks ja tüdrukud kuraditeks, G 1.b riietusteema oli "Ehitajad", G 1.c pidi selga panema pidžaama ja G 1.d stiiliteema oli sel päeval "Farmerid". Ka koolikott oli erinev tavapärastest päevadest: kandik. Kui hommikused rituaalid tehtud, hakkasid rebased lahendama ülesandeid. Esimene võistluslik mäng oli nöörimäng. Mäng seisnes selles, et iga klass pidi seisma rivvi ja iga rivis seisnud rebane pidi mõne oma riideeseme alt nööri läbi pistma. Teine mäng oli maitsemeele mäng. Igast klassist valiti välja üks õpilane, kellel pandi silmad kinni ning ta pidi maitsmise järgi kindlaks tegema toidu, mida talle pakuti.

Neljapäeval neljanda vahetunni ajal toimus koolihoovis rebastele kaks väga lõbusat mängu: sibulamäng, kus rebased pidid rivis seisma ja üksteisele sibula edasi andma ainult suud kasutades. Teiseks mänguks oli kaardimäng, kus õpilased seisid samuti üksteise selja taga ja pidid kaardi üksteisele edasi andma ainult oma huuli kasutades.

Õhtul kella viieks olid rebased kutsutud koolihoovi, et mängida mõned huvitavad mängud. Esmalt pidid kõik G 1. klassid näitama oma tantsuoskust.

Reedel, 27. septembril pidid rebased samuti kell 7.15 koolihoovisolema. Ees ootas taas meigi eemaldamine, hambapesu, hommikusöök ja -võimlemine. Reedel oli G 1.a klass riietatud klouni riietusse, G 1.b klassi rebased olid punkarid, G 1.c klassi stiil sel päeval oli "Ujujad" ja G 1.d oli riietanud ennast vanuriteks. Koolikoti rolli täitis tol päeval ämber. Sel kargel hommikul oli esimene mäng külmunud särgi lahti peksmine ja selle selga panemine. Esimene mäng lõppenud, liiguti kooli aulasse. Seal toimus vahukommimäng. Igast klassist tuli üks õpilane lava ette, talle pandi pähe kõrvaklapid, kust tuli muusikat, ja ta pidi oma klassile seda laulu laulma. Konks oli aga selles, et see, kes laulis, pidi omale panema suhu nii palju vahukomme kui võimalik ja siis esitama oma klassile laulu, mida ta kõrvaklappidest kuulis.

Jumalad ja kõik G 1. klassid. (Foto: Tiina Saarits)

Reede õhtul said rebased läbida ristimise raja. Ristirajal oli kokku kaheksa ülesannet, mille pidi sooritama iga rebane. Enne ristirajale saamist tuli mängida ka mõned mängud. Aja peale tuli ära süüa kook, mille iga klass oli teinud. Svammi abiga pidi võimalikult kiiresti kausist vee välja saama ning kolmas ülesanne oli üksteise külge seotud õhupallide purustamine.

Tagasiside oli selle aasta ristimise kohta väga positiivne.

"On tore, et endiselt selline traditsioon jätkub. Näen iga kord klassijuhatajana, et see ühendab klassi. Tundub, et õpilased on ise rõõmsad, et saavad küpsetada, autosid pesta ja esinemiseks kavasid kokku panna. Mäletan oma kooli ajast siiani seda päeva väga hästi ja usun, et ka praegused kümnendikud mäletavad kunagi tulevikus oma päeva. Sellel aastal on üritus hästi korraldatud. Õppetöö ei olnud häiritud ja sai ära tehtud ka nende väga ära väsitatud rebastega," ütles õpetaja Marge Tuul

G 1.d klassi õpilase Sireta Jürgensi arvamus ristimisest pärast ristimist: "Oli väga superüritus ja ülesanded polnud üldse nii rasked, kui eeldasin, ning ristimine oli väga hästi korraldatud".

Õpetaja Kadri Kõrre arvas: "Usun, et niinimetatud rebaste ristimise traditsioonil on gümnaasiumis vajalik roll, kui seda tehakse heatahtlikult ja terve mõistuse reeglitest kinni pidades. See aitab uut klassikollektiivi liita läbi erinevate lõbusate, võistluslike ja kohati end proovile panema sundivate ülesannete. Samuti võimaldab see tunda heameelt ühiste saavutuste üle ja õppida ka kaotusi vastu võtma. Õpilased saavad end näidata ka muudest külgedest peale akadeemilise võimekuse, õpivad tundma nii klassi- kui lennukaaslasi ja abituriente, kelle õlul on korraldamise raskus ja võlu. Värvikad mälestused on kõigile garanteeritud."

Lisanna Vanamõisa ja Kristina Schleicher

Vaata rebaste ristimise fotoseina lk 12–13

ARVAMUS

Meist! :)

Meil on rõõm teatada, et G 3. klasside meedia õpilased annavad sel aastal jälle välja Haamerit. Lehte kirjutades on meie eesmärk kaotada infosulg, tekitada õpilastele koht, kus avaldada oma arvamust või ennast väljenda omaloomingu kaudu. Tegu on algusest lõpuni õpilaste loodud lehega ning ootame alati ka lugejate saadetud arvamuslugusid või omaloomingut. Neid võib saata meiliaadressil haamer.yhis@gmail.com. Soovime toimetusega kõigile ilusat sügist, kooliaastat ning jaksu õpingutes!

Mirjam Holtsmann

Miks on vahetusõpilase majutamine hea mõte?

Sel aastal toimub meie koolis palju erinevaid projekte ning lähetusi. Meil tekib võimalus majutada vahetusõpilasi lausa kahel korral! Seetõttu otsustas meie kooli toimetus tuua välja 5 põhjust, miks on vahetusõpilase majutamine hea mõte.

1. Sa saad endale uue pereliikme.

Selle nädala jooksul kohanete te üksteisega elama, õpite koos probleemidele lahendusi leidma ning üksteisega arvestama. Kogu selle aja vältel saab ta lähedasteks ka su vanematega ning nädala lõpuks on terve su pere kurb, sest saadaksite justkui oma enda pereliiget minema. Vähemalt on teie perel nüüd põhjust reisima minna, et talle külla minna!

2. Sinust saab parem inimene.

Kuna selle nädala jooksul pead sa vastutama isiku eest, kes pole ilmselt kunagi varem Eestis käinud, ei tea Eesti kombeid ega keelt, siis see on palju vastutusrikkam ülesanne, kui esialgu paistab. See nädal õpetab sulle, kuidas olla empaatilisem ja vastutustundlikum kui kunagi varem. Lisaks kõigele muule õpid sa, kuidas olla täpne ning kuidas arvestada teiste vajaduste ning soovidega.

3. See, et sa said hakkama kellegi majutamisega, näitab su tulevasele ülikoolile, tööandjale või mõne suurema projekti juhtkonnale, et oled usaldusväärne inimene.

Kellegi majutamiseks peavad sul olema teatud isikuomadused, mida väärtustavad ka teised inimesed, kes sinuga tulevikus koostööd teevad. Lisaks tõendab see seda, et saad hakkama võõrkeelega suhtlustasandil.

4. Tohutu keelepraktika!

Alguses muretsed sa kindlasti oma võõrkeeleoskuse pärast. "Kas mul tulevad ikka kõik sõnad meelde kui neid vaja on?" ,"Kas ta saab ikka mu häältest aru?", "Äkki mu aktsent on kohutav?" jne. Kõik need hirmud kaovad juba peale esimest õhtut, sest täpselt needsamad hirmud, mis on sinu peas, on ka selle vahetusõpilase peas. Koos suheldes arendate te üksteist ning lisaks teile kahele saab ka su pere tohutu keelepraktika.

5. Sul võib tekkida võimalus ka ise vahetusõpilaseks minna!

Kui sa kedagi majutad, oled sa automaatselt meie kooli projektigrupiga seotud. Ühe õpilase majutamise eest teenid sa 70 punkti ning kui sa teiste vabatahtlike tegevustega oma punktisummat suurendad, siis võid järgmine kord olla sina see, kes meie kooli mõnda välisriiki esindama läheb.

SEEGA

Esimene võimalus kedagi majutada tekib detsembris, mil ühe prantsuskeelse projekti raames saabub siia Prantsusmaa (Martinique´i saar Kariibi meres), Portugali, Itaalia, Sloveenia ja Austria õpilasi. Projekti peateemadeks on arhitektuur ja maastikuarhitektuur, keskkond, tehnoloogia ja informaatika. Selleks, et projektist osa võtta, ei pea olema prantsuse keele oskaja ega õppija.

Teine võimalus majutamiseks tekib veebruaris, mil "EVA" projektiga tuleb siia õpilasi Saksamaalt, Türgist, Portugalist, Prantsusmaalt (La Réunion´i saar India ookeanis) ja Bulgaariast. Projekti peateemad on väärtused, sallivus, aktsepteerimine ning Euroopa ajalugu ja selle institutsioonide toimimine.

Oma soovist majutada soovitame teada anda esimesel võimalusel meie kooli projektide juhile Liis Raal-Virksile (liisr@yhis.parnu.ee).

Mirjam Holtsmann

Toimetus

Peatoimetaja: Mirjam Holtsmann

Reporterid: Fred Kikas, Katariina Peetson, Robin Roosmaa, Kendra Rosen, Cätlin Sutt, Sondra Udu, Kristina Schleicher, Lisanna Vanamõisa, Britt Rondo

Korrektorid: Ethel Saarnak, Angelika Kurm, Gerlyn Haasma

Arvamustoimetus: Liis Küünarpuu, Kairi Mõttus, Tairi Mõttus, Rose Marietta Reber

Meelelahutus: Andra Tammekand, Liisa Kalista Sapas

Kujundus: Martin Belan, Rebeka Leppsoo ; juhendaja: Kersti Jürgenson

KOOLIELU

Rubriigis **„Õpilane küsib“** saab õpilane küsida õppealajuhatajalt hingel olevaid küsimusi. Kõige pakatavamad saavad vastatud just siin.

1) Mis etapid on aastatööde kaitsmisel, st mis kuupäevaks mis asi peab valmis olema. Kas eelkaitsmisel peab olema ka slaidiesitlus? Kas eelkaitsmiseks peab olema vormistatud kasutatud kirjanduse nimekiri?

Vastus: Kümnes klass peab valima oma teema teise poolaasta alguseks ja kinnitama selle kevadel maikuus.

Üheteistkümnendal klassil on kaks etappi. Need on eelkaitsmine, mis toimub 30.01.2020. Selleks ajaks peab olema valmis aastatöö mustand elektrooniliselt. Eelkaitsmisel tuleb eitada ka ülevaade kasutatud materjalidest. Paberkandjal töö mustandi esitamist ei nõuta. Lisaküsimuste tekkimisel vaadake koolilehel olevat aastatöö juhendit, seal on kirjas kõik etapid ning kõik muu.

2) Kui õpilane läheb reisile, kas tal peab selleks juhtkonnalt ja õpetajatelt luba küsima? Meil on puudumiste süsteem, kus puudumisi põhjendama ei pea. Miks siis reisile minekuks luba on vaja?

Vastus: Reisile minekuks luba, avaldust ja allkirjade kogumist vaja ei ole. Puudumine on puudumine. Küll aga soovitan põhjalikult kaaluda, kui mõttekas on reisi pärast puududa. Juhtkonna luba puudumiseks on vaja, kui puudumine on seotud kooli esindamisega (kodulehel on väljas kooli kodukord, kus on puudumiste kord täpselt kirjas). Pikaajalisest haigusest põhjustatud või ka tippsportlaste puudumine vaadatakse igal üksikul juhul eraldi läbi ja rakendatakse tugimeetmeid. Kontrolltööd ei tohiks võtta kui karistust, selle põhimõte on pigem see, et õpetaja saab aru, kas puudumise ajal õpitud materjal on sinu jaoks omandatud. Töö on hindeline.

3) Mis on need tähtsad kuupäevad, mida õpilased peaksid teadma (proovieksamid, üleminekueksamid)?

Vastus: Esimene tähtsam kuupäev,mida teada, on 20. november,see on meie kooli aastapäev. Järgmine tähtsam kuupäev on 16. detsember, mil nagu iga aasta detsembris toimub jõuluolümpia. 20. detsembril toimub koolis jõulukontsert. Nagu varem mainitud, toimub eelkaitsmine 30.01.2020. Abiturientidele on tähtis kuupäev 17.02.2020, mil toimub eesti keele proovieksam kõikidele G 3. klassidele. Iseseisvuspäeva tähistame 21.02.2020. G 3. klassidele toimub koolis 4.04–9.04.2020 C1 taseme eksam (suuline ja kirjalik). Abituriendid on 15.04.2020 kutsutud juhtkonna vastuvõtule. Nagu viimased kümme aastat toimub ka sel aastal Püüne, sel aastal 17.04 2020.

Hakkab lähenema eksamite periood. Esimene riigieksam toimub 20.04.2020 (eesti keel). Need, kes ei osale C1 taseme eksamil, teevad inglise keele eksamit 2.–11.05.2020. Kõige oodatum riigieksam, milleks on matemaatika, toimub 22.05.2020. Samal kuupäeval on ka 10. klassil aastatööde kinnitamine. 28.05 toimub juhtkonna vastuvõtt kooli edukatele õpilastele. 10. klassi üleminekueksam toimub 05.06. G 3. klasside viimane eksam ehk koolieksam toimub 15.06.

4) Kuidas G 1. klassid järgmise aasta valikaineid valivad ja kust neid valida saab?

Vastus: G1 valib järgmise aasta valikained etteantud valikkursuste hulgast. Valimine toimub kevadel. Tuleb registreerida uuesti. Õigel ajal tuleb õppealajuhataja valikuid tutvustama.

5) Mis ajaks saavad G 2. klassid teada aastatöö retsensendi (nt need, kes teevad projekti, sooviksid seda teada)?

Vastus: Retsensendi saab teada enne eelkaitsmist. Retsensent kuulab sind juba eelkaitsmisel.

6) Kas sööklale tuleb sel aastal teatada, kui õpilane pikalt puudub?

Vastus: Teada tuleks ikka anda. Teada anda sööklale, mitte juhtkonnale. Söökla andmed on üleval kooli lehel. Teada andmine oleks väga viisakas.

Katariina Peetson

Projektigrupist lähedamalt

Meie koolis tegutseb juba viiendat aastat Erasmus+ rahvusvaheliste projektide meeskond. Grupiliikmeid on pea igast klassist, sel aastal koos uute tulijatega kokku umbes 35 õpilast. Neid juhendab projektigrupi juhendaja, kooli projektijuht Liis Raal-Virks, tegemist on väga entusiastliku, rõõmust ning energiast pakatava inimesega.

Sellel õppeaastal on meie koolis käsil neli rahvusvahelist projekti ning meie partnerriigid on Prantsusmaa, Bulgaaria, Portugal, Saksamaa, Hispaania, Itaalia, Austria, Sloveenia, Türgi ja Poola. Ka projektide peateemad on erinevad, sellel õppeaastal on tegemist nii keskkonna- kui arhitektuuriteemaliste kui sallivust ja tolerantsust ning Euroopa kuurortlinnade kultuurilugu puudutavate projektidega. Projekti raames läbiviidavate tööde tasu on lähetustel osalemine, millega premeeritakse kõige aktiivsemaid ja produktiivsemaid projektiliikmetest õpilasi. Õpilased, keda valitakse lähetusele koguvad erinevate projektitöödega punkte ning punktiskoori alusel teeb õpetaja otsuse. Projektitöid on erinevaid, näiteks ettekannete koostamine ja esitlemine, tõlketööde tegemine, plakatide, videode ja logode loomine jne. Samuti on lähetustel osalemine õpilaste jaoks tasuta, endal tuleb vaid kaasa võtta veidi taskuraha. Lähetustel osalemisek tuleb kindlasti enda hinnetel silma peal hoida ning ükski kursusehinne ei või olla puudulik. Õpilasi majutavad parterriikidest õpilased, kelle pered võtavad teid avasüli vastu ja teevad kõik endast võimaliku, et teil oleks tore ja seiklusterohke nädal.

Projektimeeskonnaga võivad liituda kõik Pärnu Ühisgümnaasiumi õpilased. Pole vahet, kas sul on eelnevat kogemust rahvuvaheliste projektidega, noortevahetustega või vahetusaastaga, grupiga on teretulnud liituma kõik, kellel on motivatsiooni ja tahtmist panna ennast projektitöös proovile.

Cätlin Sutt

G 3.d

Õpilaskodu rajamine Pärnusse

2017. aastal siia kooli õppima tulles seisime kahe teise klassiõega dilemma ees, et kas hakkame maalt linna ja tagasi sõitma igapäevaselt bussiga või kolime kooli ajaks Pärnusse. Sellest ajast saadik on mind painanud küsimus: miks ei ole Pärnusse kolme gümnaasiumi peale ehitatud kollektiivset õpilaskodu? Leian, et see on teema, mille peale peaks mõtlema ja mis võiks olla linnavalitsusel päevakorras.

Igapäevane bussisõit või elukoha vahetus - see võib nii mõnegi inimese jaoks tunduda küllaltki totter murekoht. Ilmselt nende jaoks ongi, kellel bussid sõidavad kodukohast ja vastupidi tihedalt ning kelle elamine asub koolile lähedal. N-ö maalastel, kes käivad kaugemalt linnas koolis, tuleb aga selle peale mõelda. Tavaliselt on otsustavateks teguriteks ajakulu ja majanduslik seisukord. On mõistetav,et argipäeviti kell 5.00 tõusmine, tunnine bussisõit, pikk koolipäev,sellele järgnev tunniajane tagasisõit, õhtul hilja kojujõudmine ja siis veel õppima hakkamine mõjub väsitavalt ja stressitekitavalt. Selline mõttekäik viiks ilmselt igaühe arusaamale, et mõttekam oleks linnas asuva kooli piirkonda elama asuda. Samas on kinnisvara üsnagi kallis, raha ei kasva puu otsas ja alati ei ole sõpra või sõbrannat, kellega kokku kolida ning siis igakuiselt üür ja kommunaalid pooleks jagada.

Ühiselamud on asutused, mis enamasti sellistel puhkudel majutusprobleemi lahendavad. Pärnu Kutsehariduskeskuse õpilastel on hea võimalus kogu õppeaasta vältel enda kooli õpilaskodus elada. Pärnu kolledži üliõpilastel on septembrist maini elukoha variandiks kooli partnerhotellid, kus on ka hinnad võrreldes üürikorteritega madalamad. Suvepealinna kaugematest maakohtadest (nt Kilingi-Nõmme) õppima asuvatel gümnasistidel on aga valida, kas sõita iga päev bussiga või üürida Pärnusse korter.

Kõik keskkooli õpilased tulevad majanduslikus mõttes erinevatest peredest ja igal vanemal ei ole sellist ressurssi, et igakuiselt tasuda 200–300 € üüri ning sellele lisanduvaid kommunaalkulusid. Sellisel juhul jääbki sõelale bussiga sõitmise variant. Alguses ei pruugigi varahommikune ärkamine ja õhtuti hilisel kellaajal kojujõudmine midagi oluliselt mõjutada. Pikemas perspektiivis võib selline eluviis päädida aga halvemate tulemustega õppetöös (aju ei saa korralikult töötada, kui õpilane kannatab konstantse väsimuse all) ning koolistressiga, sest õppeprogramm läheb tihedamaks ja kodutööde hulk täieneb samuti. Et ka Pärnusse maakohtadest õppima tulevad gümnasistid ei peaks sõltuma bussigraafikutest ja et neil oleks mõistliku hinna eest võimalik linnasiseselt koolipäevadel kuskil elada, siis võiks kaaluda kollektiivse õpilaskodu rajamist, kuhu saaksid õppeaastaks elama minna nii Pärnu Ühisgümnaasiumi, Pärnu Koidula Gümnaasiumi kui ka Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasiumi õpilased. Siinkohal tasub mainida Kadri Simsoni tähelepanekut 26. veebruaril ilmunud Kuku raadio taskuhäälingus "Valimisstuudio". Nimelt ütles ta, et ühiselamu muudaks Pärnu õpilaste jaoks atraktiivsemaks ja meelitaks siia sellest tulenevalt ka inimesi juurde. Lisaks olen arvamusel, et õpilaskodus omaette elamine aitaks noortel iseseisvuda, valmistaks ette tulevaseks eluks, suurendaks kohusetunnet ja õpetaks teistega rohkem arvestama.

Usun, et paraku leidub neid, kes on minevikus Pärnusse õppima tulemise oma plaanidest just elukoha puudumise tõttu välja jätnud, kuid õpilaskodu olemasolu lahendaks selle probleemi. Mõte sellest peaks olema indikaator,et see idee arutellu võtta ning tulevikus plaanid tegudeni viia.

Kendra Rosen

Õpilasesinduse info

Pärnu Ühisgümnaasiumi õpilasesinduse tegevus juhindub õpilasesinduse põhimäärusest. Õpilasesinduse tegevuse eesmärgid on järgmised:

- tõsta õpilaskonna vastutust kooli ees ja kaitsta õpilaste huve ja seaduslikke õigusi;
- aidata kaasa õppetöö ja koolielu korraldamisele;
- järgida ja edendada kooli traditsioone;
- kujundada konkreetseid ja üksteist austavaid käitumistavasid õpilaste omavahelises suhtluses, suhetes õpetajate ja kooli juhtkonnaga;
- aidata kaasa koolielu probleemide lahendamisele.

(väljavõte Pärnu Ühisgümnaasiumi õpilasesinduse põhimäärusest)

Õpilasesinduse juhatusse kuuluvad president, asepresident ja protokollija.

Sel õppeaastal on õpilasesindus kokku saanud kahel korral (12.09, 20.09).

Esimesel kohtumisel tutvuti uue liikmega ja räägiti üle õpilasesinduse põhimõtted ja reeglid.

Teisel kohtumisel arutati puudumissüsteemi kitsaskohti ja 8.oktoobril toimuva koolidevahelise jalgpallivõistluse toetamist ning valiti ka protokollija.

Lisaks on tulemas õpilasesinduse laager 18.10–19.10.2019 Jõulumäel, kus pannakse kokku aastaplaan.

Fred Kikas

Õpilasesindus ootab kõiki endaga liituma!

Ühendust võtta Mirell Karuksi või Britt Rondoga.

INTERVJUU

Juba mitmendat aastat liituvad meie kooliga vahetusõpilased. Selleks õppeaastaks on Pärnu Ühisgümnaasiumisse tulnud kaks tüdrukut: Anna Von Bredow (G 2.a) ja Luzie Buschermöhle (G 1.a). Tegime mõlemaga intervjuu, et nende kohta rohkem teada saada.

Luzie Buschermöhle

1. Kust Sa pärit oled?

Ma olen pärit Saksamaalt Hamburgist.

2. Miks otsustasid just Eestisse vahetusõpilaseks tulla?

Otsustasin Eestisse tulla sellepärast, et siinne kultuur tundus tõeliselt huvitav ja kohapealne loodus paistis samuti väga ilus. Lisaks tahtsin ma minna sellisesse riiki, kus väga paljud inimesed ei ole käinud.

3. Mis mulje Sulle seni meie riik ja eestlased jätnud on?

See on väga keeruline küsimus. Mulle meeldib eesti kultuur sellepärast, et see on väga traditsiooniline ja uudne samal ajal. Olenemata asjaolust, et mitmeid mõjutusi on ka teistelt rahvastelt, on eesti kultuur säilitanud omapärasuse. Eestlased ise on erinevalt sakslastest väga sõbralikud ja üldsegi mitte nii külmad, nagu öeldakse. Enamik inimesi, keda mina siiani kohanud olen, on olnud väga avatud.

4. Kas Sulle meeldib Su uus klass?

Jah, nad meeldivad mulle väga. Nad aitavad mul eesti keelt õppida, mis on tegelikult väga raske.

5. Millega Sa lisaks koolile tegeled?

Ma mängin klaverit ja käin sõudmas. Kuigi ma olen kokkamises üsna halb, meeldib mulle ka seda teha.

6. Too välja mõni kultuuriline erinevus, mida märganud oled.

Eestis on ilus ja siin on väga kaunis loodus. Saksamaal ei ole linnades nii suurel hulgal taimi ja puid. Inimesed on siin väga sõbralikud ja soojad. Minu kodumaal see igal pool nii ei ole. Lisaks on Eesti modernsem, siin kasutatakse palju erinevat tehnoloogiat ja mitmed asjad on odavamad.

Saksamaal on koolisüsteem võrreldes Eesti omaga väga erinev. Seal on nii, et enamik inimesi räägivad tundide ajal oma klassikaaslastega ja ühtlasi ei panda nii palju hindeid. Lisaks sellele saadakse Saksamaal kõik kodutöödega seonduv teada tundidest, mitte internetist. Siin ma unustasin alati kodutöid vaadata ja sain seetõttu kitarritunnis nulli.

Anna Von Bredow

1. Kust Sa pärit oled?

Ma olen pärit imeilusast Hamburgi linnast Saksamaal.

2. Miks otsustasid just Eestisse vahetusõpilaseks tulla?

Organisatsioonil YFU on mõnes riigis muusikaprogramm, sealhulgas ka Eestis. Kui ma mõtlesin, millisesse riiki minna, siis mu sõber rääkis mulle, et tema on Eesti vahetusõpilaseks. Ta mainis, et siin on imeline ja sellepärast ma valisingi Eesti.

3. Mis mulje Sulle seni meie riik ja eestlased jätnud on?

Mulle väga meeldib Eestis. Inimesed on väga toredad ja üldse mitte külmad, nagu arvatakse. Ma ei ütleks, et kultuur on nii erinev,et ma kultuurišoki saaksin. Ainus asi, mis ma siin märkan, on see, et Eestis kuuled sa Eesti hümni palju rohkem kui Hamburgis Saksa oma. Eestlased tunduvad oma kultuuri ja riigi üle väga uhked olevat, mis ei ole Saksamaal nii tavaline meie ajaloo tõttu. Ma arvan ka, et kultuur siin on rohkem sarnane Lõuna-Saksamaa kui Põhja-Saksamaa omaga.

4. Kas Sulle meeldib Su uus klass?

Jah, kõik on mu vastu väga sõbralikud. Muidugi pole ma inimestega veel väga lähedane, aga see võtabki aega.

5. Millega Sa lisaks koolile tegeled?

YFU muusikaprogrammiga sain ma Pärnu muusikakooli ja mul on seal kaks korda nädalas viiulitunnid ning üks kord nädalas orkester ja kvartett.

6. Too välja mõni kultuurierinevus, mida märganud oled.

Sakasmaal elan ma ühe suurima linna keskel, seega Pärnu on minu jaoks väga väike ja siin pole palju inimesi. Hamburgis ei pea ma palju autoga liiklema, sest kõik asub lähemal. Samuti liigub ühistransport tihedamini. Eestis on juba väga külm, aga Hamburgis on ikka veel kuni 25 kraadi sooja. Meil on Hamburgis ka palju immigrante ja sakslased on väga avatud. Ma ei ole siin näinud ühtegi mustanahalist ja siin ei ole LGBTQ+ ka nii tavaline.

Kendra Rosen ja Sondra Udu

Tallinna fotokuu haridusprogramm viis arhitektuuri- ja meediaõpilased avastama nii galeriisid kui uut linnakeskkonda

1. oktoobril Tallinna fotokuu kolmel haridussessioonil osalenud meedia- ja arhitektuuriõpilased külastasid ARS-i, Kai kunstikeskust, Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseumi ja said giidi selgituste abil kogeda linnakeskkonda Noblessneri sadamalinnakus ning Patarei vangla tagusel alal.

Õppekäik hõlmas mitut Põhja-Tallinna piirkonda, kus lisaks aktiivülesannete tegemisele, galeriikülastustele, kunstnikega kohtumisele tutvuti Põhja-Tallinna sadama alale rajatud või taastatud hoonetega.

ARS on endine kunstikombinaat, mille ruume kasutavad praegu kümned kunstnikud, disainerid ja loovettevõtted. ARS-i maja Pärnu maantee poolsel fassaadil asuval Marge Monko teosel "Pealkirjata" on kujutatud käsi ja erinevaid materjale. Laura Arum-Lääts selgitas, et käed ongi Monko loomingus korduv motiiv: need seostuvad töötegemisega ja neid saab fotodel kasutada esitlusvahendina. Krista Mölderi näitusel oli meil võimalus kohtuda kunstniku endaga: ta näitusel väikses galeriis otse ARS-i sissepääsu juures olid eksponeerirud mõned fotod ning kaks suurt värvilist klaasi, mis mängisid välisseina külge maja fassaadile kuusarnase lambi valgusega, et luua side välis- ja sisekeskkonna vahel. "Pilte on maailmas nii palju, et mul ei ole vaja neid juurde teha," ütles ta alustuseks, viitamaks asjaolule, et kasutab lisaks valgusega joonistamisele teostes juba olemasolevaid materjale, pindu. Mölder rääkis, et teeb näitusi selleks, et iseendaga teise nurga all kohtuda. Loomingus ei tule miski iseenesest. "Idee ei tule niisama. Idee tuleb siis, kui istuda stuudios, lugeda raamatut ja mõelda asjade omavaheliste seoste üle," selgitas ta. Samuti on Mölderi sõnul oluline võtta endale aega ja siis näha erinevaid stseene ja seoseid, sest kui inimesel on aega, siis on tal mahti ka rohkem mõelda. Kunstiteoste vaatamine aga annab vaatajale võimaluse oma kogemust mõtestada.

ARS-i hoovis asuvat LVLup!-i tutvustas meile prantslasest muuseumidirektor Camille Laurelli, kes on ühtlasi ka selle 2018. aastal avatud esimese Baltimaade videomängude muuseumi idee autor. LEVEL UP-is saavad kokku vanem ja tänapäevane tehnoloogia. Laurelli rääkis, et kuna videomängudes kogeb inimene nii surma kui ka rõõmu ja erinevaid tõuse ja mõõne, siis on videomängudel nende kontekstist tulenevalt ka nostalgiline efekt. Laurelli jaoks oli põnev,et NL-i võimu alt vananenud Eestis mängiti selliseid videomänge, mida Läänes üldse ei tunta. Enamgi veel: 1990ndate ajal mängiti keldris asuvates mänguurgastes, millest pole peale mälestuste säilinud ei fotosid ega mänguruume endidki. Niimoodi tekkiski tal idee teha selline muuseum, kuhu inimestel on võimalus tulla ja lihtsalt mängida, aga teha seda 1990ndate õhustikus. Muuseum on saanud teoks tänu sõprade, pere ja vabatahtlike abile. Muuseumis on kõik mängud mängitavad (ka need, mis on üle 30 aasta vanad) ja sellest lähtuvalt ei ole LEVEL UP-is asjade n-ö oma käega katsumisel piirangut. Ka meie saime näha erineva ajastu tehnikat ja seda kasutades proovida nii mitmete aastate taguseid kui ka lähiminevikus loodud mänge. Ilmselt just seetõttu oli see muuseum nii meedia- kui arhitektuuriõpilaste lemmik. Mihkel Türnpu ja Robin Roosmaa selgitasid: "See muuseum kõnetas meid hingetasandlil. Oleme videomängude mängimist harrastanud juba kaua ja meile meeldis ka giid, kelle enda elevus tekitas meiski suurema soovi kuulata." Erik Viik aga selgitas, et tema jaoks oli põneva teada saada, et 1990ndatel mängiti piraatmämgudega

Põhja-Tallinnas liikusime muuseumide vahet jalgsi. See võimaldas kogeda ka linnaruumi. "Jalutamise ajal nägime huvitavaid vanu laevu ja nägime imelist mere ja vikerkaare kooslust," selgitasid Andre Dozorova ja Merili Murro, mis tunde tekitas Noblessneri sadamalinnakust läbiminek. Koht on küll alles arendamisel, aga praeguseks valminud peaväljakut (projekteerinud Rebecca Kontus) ümbritsevad Amsterdami stiilis kortermajad ja äripinnad, ajaloolise allveelaevatehase tööstushooned, merepromenaad ja jahisadam. Majade vahed on ehitatud sellise suurusega, et sealt vajadusel tank läbi mahuks, otse linnaku kõrval on ju NATO jaoks suletud sadamaala. Lisaks on seal olemas maa-alune parkla. Laura Arum-Lääts rääkis meile ka sellest, et piirkond oli ehituse ajal kõigile avatud just selle põhimõttega, et inimesed seal ära harjuksid. Tundub igati loogiline käik, sest tegemist on ikkagi vaba aja veetmise kohaga.

Noblessneri peaväljaku juures asuvas Kai kunstikeskuses saime osa grupinäitusest "Lase oma tähelepanul… pehmeneda ja laiali valguda". Pealkiri võib kõlada mitte midagi ütlevalt, aga tegelikult oli kogu näitus väga intrigeeriv. Erinevate autorite välja pandud tööde eesmärk oli imiteerida seda, kuidas päevad järjest lühemaks jäävad. Seetõttu ei kasutatud suures saalis ka valgustust. Kõigepealt vaatasime üht Taani kunstniku videoprojektsiooni ja siis läksime edasi kahe söejoonistuse juurde. Need pildid oli kunstnik joonistanud pika aja jooksul, püüdes edasi anda olukorda, mis oli sarnane sellega, kuidas meie esivanemad mõtestasid taevast vaadates tähtkujusid ja kujundeid. Söejoonistustel kujutatu pidi vaataja ise oma peas kokku panema. Meil oli ainulaadne võimalus vaadata ka filmi Gotlandist (muidu näidatakse seda ainult päikeseloojangu ajal), kus oli kujutatud tantsijat, kes pidas saarega dialoogi. Lisaks mõtiskles film loomuliku ja inimtekkelise keskkonna üle, et näidata, kuidas inimtegevus maastikku muudab. Laura Arum-Lääts rääkis meile ka Pia Lindmani (kunstnik, kes näeb energiaid ja kujutab neid paberil) luuparandussessioonist ja lõpuks tegime Kais praktilise ülesandena Noblessneri peaväljakult kaasavõetud objektidest skulptuure, mille konseptsiooni "Kuidas pimedat aega üle elada" pidime teistele tutvustama.
Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseumi liikusime Patarei vangla tagant, kogedes kontrasti moodsa ja vana, terve ja lagunenud linnaruumi vahel. Linnahalli kõrval asuvasse muuseumi võiks kindlasti tulevikus tagasi minna. Giid ütles ka kohe külastuse alguses, et informatsiooni ja töid, mida vaadata, on niivõrd palju, et meile pandud ajaliste piiride sisse see hulk ära ei mahuks. EKKM-is väisasime näitust pealkirjaga "Kui ütled, et kuulume valgusesse, kuulume äikesesse", mille kaks põhiteemat olid keskkonnaprobleemid ja maailmaga kokkukuulumine. Seal ülevalolevatest töödest saime põhilise teabe filmidest, pidime nedi ise analüüsima, nendest aru saama ja siis pärast teistele seletama. Üheks pilkupüüdvaimaks kunstiteoseks oli ilmselt Edith Assoni hülgeskelett ja selle kõrval olev kilest kostüüm. Kuna Assonil on huvi laipade vastu, siis sellist tööd luues oli kunstnik püüdnud vaatajaid mõtlema panna hülge surma põhjuste üle.

1. oktoobri õppekäigul käisid nii G 2. kui ka G 3. meedia- ja arhitektuuriõpilased. Kahes grupis külastati Laura Arum-Läätse ja Anastassia Langineni juhendamisel ARS-i, Noblessneri sadamalinnakut, Kai kunstikeskust ja Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseumit. Õpilastega olid kaasas õpetajad Kersti Jürgenson ja Marika Ristmäe.

Kendra Rosen ja Katariina Peetson

KULTUUR

Õpilastele esinesid Rein Rannap ja Riivo Kallasmaa

Esmaspäeval, 23. septembril kohtusid õpilased meie aulas pianisti ja helilooja Rein Rannapi ning oboemängija Riivo Kallasmaaga, kes tulid tutvustama 26. septembril Pärnu kontserdimajas toimunud ,,Uued tuuled" kontserti, kus nad ise ka esinesid.

Õpilastele esitati katkendeid esiettekandele tulevast oboekontserdist ning oli võimalus tutvuda pisut helilooja ja oboemängija mõtetega ja oboemängijale küsimusi esitada. Riivo Kallasmaa rääkis väga põnevalt lugusid endast, oma pillist ning muusikuks saamisest.

Kohtumine meeldis kõikidele, isegi neile, kes tavaliselt klassikalist muusikat ei kuula. Neile avaldas muljet, kuidas Rannap klaverit mängis: ,,Kui ta klaveri taha istus, lülitas ta ennast hoopis teise maailma," oli tähele pannud Robin Roosmaa.

Ka Riivo Kallasmaaga kohtumisest jäi kõigile positiivne mulje. Õpilastele meeldis tema huumorisoon ning õhkkond, mille ta suutis saalis kergelt luua. Ei saa ka mainimata jätta kõigi imestus trostide valmistamise üle. Tuleb välja, et paljud ei teadnud, et oboemängijad peavad troste ise valmistama.

Õpilased arvasid, et kohtumine oli väga hariv ning arvati, et selliseid kohtumisi tuleks tihedamalt ka teiste muusikutega korraldada, et lähemalt teada, milline on muusik päriselus ja milline teleekraanil, ning mõned soetasid omale isegi pileti ja läksid huviga vaatama, mis kontserdil saama hakkab.

Avaldame mõned G 2.d õpilaste mõtted, mis neil kohtumisest tekkisid, samuti ühe kontserdiarvustuse. *Gerlyn Haasma*

Minu varasemad teadmised Rannapist ja tema teostest olid napid. Huvitav oli kuulata, kuidas ta püüab klassikalist muusikat tänapäevasega siduda. Kohtumine oli mulle informatiivne ja vägagi meeldiv. Sain uusi teadmisi, kuidas muusikamaailmas asjad üldiselt toimuvad. Rannap rääkis oma töövõtetest ja muusikaalastest kogemustest viisil, mis paneb sind kuulama, tuues pidevalt näiteid enda põhjal. Tema kõnelemisviisist ja kehakeelest on selgesti aru saada, et ta on hingega asja juures ja armastab seda, mida ta teeb. Sama võib kindlasti öelda ka Riivo Kallasmaa kohta, kes peale oboe mängimise on minu arvates ka hea esineja. Ta lõi saalisviibijatega koduse ja kerge õhkkonna, rääkides oma oboemängija karjäärist ja naljakatest seikadest, mis sellega kaasnenud on. Lühike kontsert, mis nad koos andsid, meeldis mulle väga. See oli hoopis teistsugune kui ma oodata oskasin. Lood olid rütmikad ja kaasakiskuvad ja tõesti panid mind kuulama. Sedasorti kohtumised on koolides vajalikud. Need annavad koolitööst pisut puhkust, kuid on siiski silmaringi laiendavad. Õpilased saavad selgema väljavaate, mis ja kuidas maailmas toimub ja võibolla isegi ideid tulevaseks karjäärivalikuks.

Karoliina Malm

Meile väga meeldis Rein Rannapi külaskäik, sest see oli muljetavaldav ning huvitav. Kõige huvitavam osa oli see, kui oboemängija rääkis oma pillidest ning selle mängimisega kaasnevatest kohustustest (trostide valmistamine). Muljetavaldav oli aga see, millise kirega Rannap klaverit mängis, arvestades seda, kui pinges ta kohtumise pärast oli.

Sellised kohtumised on vajalikud, kuna need on harivad ning õpilastel võib väga suur huvi tekkida teema kohta, millest räägitakse.

Saime teada, et Rein Rannap üritab kokku sobitada popmuusikat ning klassikalist muusikat.

Kristina Ollo ja Kathleen Mölder

Meile meeldis Rein Rannapiga kohtumine, kuna saime oma silmadega selle legendaarse mehe nägu näha, kes mängib rokist klassikani ning kirjutada Tallinnast päikeseni.

Arvame, et sellised kohtumised, selliste figuuridega on hädavajalikud, kuna selliseid kogemusi ja elamusi ei kasva puu otsas. Kohtumise vältel saime aimu helilooja loomeprotsessist ja eksperimentidest. Nimelt pidavat Rannap eksperimenteerima tänapäeva muusika ja klassikalise muusikaga, analüüsima ehitust ning erinevusi.

Üldmulje kohtumisest oli väga meeldiv ning kindlasti sütitas meis huvi Rannapi ja tema loomingu vastu

Tõru-Tõnn Parts

Aigo Soosaar

Mees seob klassikalise ja pop-muusika üheks tervikuks kasutades klaverit ja oboed. Sellist muusikat kuulates valdas mind tunne nagu oleksin sattunud millegi väga erilise otsa. Tekib teatud kultuurne tunne, millele lisandub nauding tänu pala pop-muusikalisele poolele.

Sellised tutvustavad kohtumised on väga olulised, et tutvustada uuenduslikke ideid ja tegemisi õpilastele, kes on kooli tõttu surutud 9 kuud kestvasse ühesugusesse rutiini, mis teeb päevadesse värvi lisamise keeruliseks. Lisaks pean seda oluliseks, sest mina isiklikult sain tutvustusest motivatsiooni ja hankisin piletid päris kontserdile. Praegu ootan juba huviga, et näha, kas Rannap ja tema kaaslane suudavad selle kontserdi sisustada veel enama fenomenaalsusega, kui tutvustusest meelde jäi.

Mihkel Türnpu

Pärnu Linnaorkestri hooaja avakontsert lummas publikut

24. spetembril külastasin Pärnu Linnaorkestri 26. hooaja avakontserti. Kontsert toimus Pärnu kontserdimajas algusega 19.00 ning kandis nimetust „Uued tuuled“ . Kontserti dirigeeris Pärnu Linnaorkestri peadirigent Kaspar Mänd. Kontsert toimus kahes osas. Esimeses pooles esitati Eesti heliloojate Tõnu Kõrvitsa ja Rein Rannapi loomingut.

Esmalt kõlas T. Kõrvitsa orkestriteos „Hümnid virmalistele“. Teos oli väga huvitav,samas kerge kuulata. Teoses on viis osa. Kuulates seda muusikat, tekkis selge kujutluspilt virmaliste mängust külmas ja karges põhjamaises taevalaotuses. Minu jaoks oli lausa imeks pandav,kuidas on võimalik kujutada muusikat mingi loodusnähtuse kohta ja kuidas on sellist asja on üldse võimalik väljendada muusikainstrumendi kaudu. Orkester kõlas korraga nii võimsalt, massiivselt kui ka õrnalt, leebelt. Kuigi minu jaoks puudusid teoses lüürilised, laulvad, meloodilised meloodiad, meeldis see teos tervikuna mulle väga. Publikupoolne vastuvõtt teosele oli väga soe. Tore oli ka see, et teose autor Tõnu Kõrvits viibis samuti kontserdil ning publik tänas ka teda sooja aplausiga.

Kontserdi teise teosena esitati helilooja Rein Rannapi oboekontsert, see oli selle teose esmaettekanne Eestis. Selles teoses oli solistiks oboel Riivo Kallasmaa, kellele see teos on ka pühendatud.

Teos oli kolmeosaline: kiire, aeglane, kiire. Solist esitas oma partii ülimalt meisterlikult, emotsionaalselt. Kogu teos tervikuna kõlas väga värskendavalt. Teoses oli kasutatud palju tänapäevast popmuusikale omast motoorset rütmikat ja oli teisi muusikalisi väljendusnüansse. Ka seda teost oli meeldivalt kerge kuulata, ei olnud igav ega üksluine. Nii mulle kui ka ülejäänud kuulajaskonnale saalis meeldis see teos väga. Samuti oli ka autor kohal, keda publik tänas tormilise aplausiga. Kõige soojema aplausi omanikuks sai siiski solist. Publiku tungival soovil esitas ta lisapala, mis oli ülimalt huvitav ja lummav. Teda saatsid selles palas orkestri tšello- ja vioolarühm, mängides saateks vaid ühte pikka nooti. Samal ajal solist just kui mediteeris pillil oma partiid mängides. See oli lummav,vaimustav!

Kontserdi teises pooles tuli ettekandele W. A .Mozarti Sümfoonia nr 41 C- Duur, KV 551, mis kannab alapealkirja „Jupiter“. Teos on neljaosaline. Taas kord saab orkestri esituse kohta vaid kiidusõnu öelda. Esitus oli emotsionaalne. Orkester kõlas ühtse tervikuna. Esituses oli palju dünaamilisi kontraste, mis tegi esituse kuulajale huvitavaks ja nauditavaks. Oli tunda, et muusikud laval naudivad ka ise tehtavat, mängiti isuga.

Tervikuna jäin toimunud kontserdiga väga rahule. Oli uudsust muusikalise repertuaari valikul kuid uudne oli seekord ka orkestriesindus laval: keelpillide asetuses oli laval tehtud muudatus, nimelt tšello- ja vioolade rühm olid kohad vahetanud. Samuti oli kontrabasside rühm asetatud tšello- ja vioolarühma vahele. Kuna ma pole muusik, vaid tavaline kuulaja, siis ei oska ma täpselt öelda, kas sellel mingit tähendust on, aga põnev oli siiski näha sellist orkestriasetust laval.

Liisi Küünarpuu

Film “Pulmaöö peitusemäng”

“Pulmaöö peitusemäng” on musta huumoriga koomiline õudusfilm, mis jälgib noort pruuti, Grace’i, kes abiellub Alex Le Domase’iga ning ühineb ta rikka eksentrilise perekonnaga. Pulmaööl koguneb pere oma häärberisse, et Grace saaks osaleda perekonna pulmatraditsioonis: mängida kesköö juhuslikult valitud mängu, kuid Le Domase’i klanni mänguviis võib osutada surmavaks. Kasvanud üles erinevates kasuperedes, loodab ta olla vastu võetud uues peres. Teadmata tulevasest ohust, nõustub Grace mänguga, kuid varsti leiab ta end olukorrast, kus ta peab koiduni elus püsima – samal ajal kui perekond, kuhu ta nii väga soovib kuuluda, jahib teda massiivses majas relvadega. Kui tavaliselt kasutatakse õudusfilmides stereotüüpilisi tegelasi, siis see film võtab täiesti uue pöörde. Grace ei ole meeleheitel neiukene, kes ootab hädasti kangelast, ega karju pisarsilmis appi. Ta võtab juhtimise üle ka siis, kui ta varasemalt armastav abikaasa, kes üritas teda päästa, keerab ära ning otsustab aidata perekonnal naist tappa. Grace päästab alati iseenda. Ta peab vastu võtma palju väljakutseid, pääsema isegi teenijate käest, et majast kiiremas korras välja saada.

Filmi jooksul on kasutatud Grace’i pulmakleiti sümbolina ta mässulisest teekonnast. Selles peegeldatakse kogu öö väljakutseid ja etappe. Kleit näitab ka naise vaimset muutust. Alguses, kui kõik on veel endine ja Grace on lihtsameelne, on kleit lumivalge ja Grace’il naer näol. Mängu alustades ja jõudes arusaamani, mis majas tegelikult toimub, hakkab Grace lõhkuma kleiti nii meelega kui ka kogemata. Alguses keliti nutuga ülhemaks rebides, siis hiljem seda vere ja mustusega kattes, pilgutamata silmagi, nagu surmale otsavaatamine oleks juba vana teema. Iga haav ta nahal ja rebenenud osa kleidis näitab naise iseloomu muutust ja kasvu. Lõpuks on varasemalt imekaunis valge kleit koledat kuivanud vere värvi ja Grace’il peaaegu ükskõikne nägu peas samal ajal kui häärber tagaplaanis põleb. Mis vahepeal juhtub ja kas Grace pääseb oma uue perekonna, kellega ta meeleheitlikult soovis liituda, küünistest, on vaja ise teada saada. Film on võrdselt nii õudne kui ka koomiline. Vapustavalt lavastatud ja kirjutatud. Teos, mida ei tohiks jätta vaatamata.

Filmi režissöörid on Matt Bettinelli-Olpin ja Tyler Gillett, stsenaristid Guy Busick ja R. Christopher Murphy. Peaosades Samara Weaving, Adam Brody, Mark O'Brien, Henry Czerny ja Andie MacDowell.

Rose Marietta Reber

Kodumaine "Rannamaja" ei täitnud ootusi

Eesti odav versioon Vene tõsielusarjast “Puhkus Mehhikos”? Septembri algul eetrisse tulnud *suhtereality* “Rannamaja” meenutab esialgsel vaatamisel vaatajale pigem saadet “Puhkus Mehhikos” odavat koopiat. Mõlema saate ideeks on saata puhakama vallalisi noori, et nad leiaksid sealt omale paarilise. Eesti ja välismaa sarja erinevused seisnevad kliima ja maja ning ka osalejate arvu poolest, kuid saate põhimõte jääb siiski samasks. “Puhkus Mehhikos” oma sooja kliima ja luksusliku villaga teeb silmad ette Eesti jahedale ilmale ja väikesele rannamajale, samuti osalejate vähesuse tõttu võib nii mõnelegi vaatajale “Rannamaja” igavaks jääda. Saates toimuvad ka peod, mis on kergelt öeldes magedad võrreldes Vene saatega, kuid nendeltki ei puudu alkohol ja hiljem kahetsused, samuti tuleb iga peoga juurde ka uus osaleja, kes lisab nii veidigi saatesse värskust ja kõneainet vanematele olijatele.

Tore, et Eesti telemaastikul proovitakse sarnaseid projekte, et pakkuda natuke meelelahutust pärast kuuma suve sügisesse. Osalejad vajavad suurt julgust, et sinna minna, kuna meedia arutab lahti osalejate minevikud ja joobes olles tehtud vead, võivad hiljem nii mõnelgi korral piinlikkust valmistada. Eduka Vene sarja tõttu oli nii mõnelgi vaatajal kõrgemad ootused kodumaise “Rannamaja” suhtes.

Kairi Mõttus ja Tairi Mõttus

Liisa Kalista Sapas

Pariis aprillis

Kihutan teadmatusse
kui metroo Pariis alltänavatel,
miks, on küsimus;
ainult pisarad voolavad mööda neid põski,
miljonid mõtted tõstavad elust pagemise riski.
Nii ma siin istun
üksikus metroos laupäeva hommikul,
kirjutades neid ridu,
pidades üksinduse pidu.

Annet Elisabeth Laanepõld

Järjejutt

See lugu, mille sulle kohe jutustan, pole midagi sellist, millest maailm poleks juba kuulnud ja rohkem ei kuuleks, kuid on siiski jagamis- ja mainimisväärne. Alustuseks pean küsima Sinult ühe küsimuse. Kas Sinu arust on inimelul väärtus või mitte? Isiklikult arvan, et inimelu on kallis, aga ka väga õrn. Kukuta mind korra ja purunen kui portselananum.

Kõik sai alguse 18. jaanuaril. Mul oli sel päeval kell 7.15 operatsiooniaeg, et eemaldada ajus kasvav tsüst. Enne, kui ehmatad või jõuad öelda „Vastik!" pean ära mainima – tsüstid on päris tihti esinevad, võivad tekkida igaühel, kusjuures mitte ainult ajusse. Pealegi pole nad ka üldjuhul letaalsed. Sellest hoolimata tekitas ta mulle – ütlen ta, sest mass oli ikkagi osa minu kehast – sõna otseses mõttes palju peavalu ning vahepeal iiveldust ja nägemisprobleeme. Paar kuud varem olin käinud nende samade sümptomitega perearsti juures, ta laiutas käsi ja saatis mind küsival pilgul uuringutele. MRI-skänn tuvastas väikese massi kuklasagara piirkonnas ja see avastus pani terve haiglaosakonna sagima. Sisse kutsuti kõiksugused ajudoktorid, kuna kahtlustati, et mul on vähkkasvaja. Nemad kartsid, mina kartsin. Õnneks pärast edasist torkimist, uurimist ja puurimist saadi tõele jälile.

Olin abikaasa Tomiga päev varem kokku leppinud, et ta sõidutab mind haiglasse, peale seda läheb koju tagasi, äratab meie poja Eriku ning viib ta kooli enne, kui ise tööle läheb. Muidugi ei läinud seegi vestlus alguses ilma kisa ja kärata. Maja õhkkond ja energia olid niigi iga päev paksult tülidest läppunud, ja Tomil oli enda arust piisavalt autoriteeti, et kuidagi olukorda minu kahjuks keerata, öeldes, et ma ei hooli temast piisavalt. Lihtsalt sellepärast, et ma ei lubanud tal pärast operatsiooni taastusraviosakonda minu juurde tulla. Vastasin, et ta on täielik põmmpea ja tahangi temast ja meie tülidest kasvõi päevaks eemal olla. See võib tunduda karmina, aga ta lihtsalt ei mõista, et ma pole loodud ainult tema vajaduste jaoks, ma olen ka omaenda isiksus. Vajan lihtsalt kasvõi üht päeva iseendale, olgu see päev siis haiglavoodis veedetud või mitte.

Haigla asus nii umbes kümneminutilise sõidu kaugusel, kuid hakkasime igaks juhuks juba pool tundi varem liikuma. Tom alguses isegi ei vaadanud mu poole ning hoidis näol mittemidagiütlevat ilmet. Oligi parem, sain vaikselt oma mõtteid mõelda ja vaadata väljas toimuvat: härmas puud, libe tee, mõned üksikud uitavad kujud lumesajus auto möödumisel muutumas kõik üheks must-valgeks virvarriks. Jäänud aga valgusfoori punase tule taha seisma, pani ta oma käe minu oma peale ja ütles: „Naine, sa ajad mind hulluks."

Kui enne polnud ma üldse närvis, siis pärast autost väljumist ja hiiglasliku haiglamaja poole vaatamist tundsin kurku tekkimas klompi. On ju iga operatsiooni ja anesteesia alla minekuga omad riskid. Ma ei oska oma tolleaegse paanilise oleku tõttu määratleda seda ajavahemikku, mis jäi ühe hüvastujätusuudluse, arstiga riskidest rääkimise ning operatsioonilauale pikalemineku vahele. Viimane asi, mida enne palavikust unenägu ja järgnevaid sündmusi adusin, olid anestesioloogi tumepruunid silmad minu kohal ning tema kümme püstist sõrme.

Andra Tammekand

Dreams

I dream of Tuscan sun,
shadows spiking down from your hair
and the smell of salty air,
landing on our wined lips.

I dream of a crispy baguette,
crunching between your fingers
and the light show of the Eiffel,
lighting up our broken hearts.

I dream of turquoise water,
warmth playing games on your cheeks
and white sand of Maldives
burying our numerous fears.

I dream of a tango,
under the night sky of Madrid
and your hands tied on my waist,
touching the silence of unspoken words.

I dream of sapphire green trees
goosebumps crawling down my knees
and the loudness of unspoken words,
hovering between the secrets we share.

I dream of breakfast,
between the sheets, I share with you
and the view from London Eye,
twirling around our undiscovered love.

I dream of the big city lights,
flicking as lighthouses in a stormy sea
and glowing screens of Times Square,
holding us tight from the fear of life.

Annet Elisabeth Laanepõld

SPORT

Olen Robin Roosmaa G 2.d klassist ning meie koolilehe spordi toimetaja. Toon teieni kõige uuemad kooli ja sellega seonduvad uudised ning lisaks ka kõike huvitavat spordiga seoses.

Miks ma valisin just spordi?

Põhjus on väga lihtne. Olen ise tegelenud läbi aegade väga paljude ja huvitavate spordialadega, millest ma teile ka ülevaate teen. Minu esimeseks spordialaks oli karate. Läksin sinna esimest korda 3. klassis ning pisik jäi juba esimesest trennist külge. Tegelesin sellega üle kahe aasta, aga kuna olen suhteliselt kärsitu inimene ja vajan vaheldust, siis tundus minu jaoks õigem midagi uut õppida. Selle kahe aasta jooksul karates suutsin ma ka teha vööeksameid ning saavutasin ka mõne vööastme. Nagu ma ka enne mainisin, vajasin vaheldust, nimelt mõtlesin, mida edasi teha. Millegipärast tekkis mul huvi järjest enam jalgpalli vastu. Mõeldud, tehtud. Nii ma siis suundusin jalgpallitrenni poole. Tollel hetkel polnud ma jalgpalliga kokku veel puutunudki. Kui, siis sai mängitud ainult oma küla poistega. Jalgpall oli jällegi väga vaheldusrikas, kuid tundsin, et see pole ikkagi päris see. Peale kahte ja poolt aastat otsustasin sellega lõpparve teha ning elus edasi liikuda. Mul oli tekkinud motohuvi. Kuna isa on suur mootorrataste fanaatik, jäi ka pojale pisik külge. Alustasin mootorrataste restaureerimist ning ATVga sõitsin talviti jäärada, mida ma teen ka siiani. Lisaks sellele ja seoses kooliga alustasin ma judoõpinguid. Ka judoga tegelesin kaks aastat. Võistlustest osa ma otseselt ei võtnud, käisin judos, sest seal oli lihtsalt väga tore seltskond ja see oli mõnus trenn. Judo kõrvalt hakkasin ma tasapisi tegelema Muay Thai'ga. See oli täielik saatuse mäng, et sinna sattusin. Nimelt sõidutas mind üks poksija ning tegi mulle pakkumise, et ma võiksin ka proovida. Ütlesin talle mõtlematult, et kindlasti tahan proovida, ja nii see läks. Trenn oli super, peale seda trenni ei suutnud enam õhtul ennast liigutadagi, aga tunne oli hea. Selle spordiala vastu on mul kirg siiani alles ja mul on tänu sellele spordialale väga palju häid sõpru ning tuttavaid. Jätkan igal võimalikul viisil selle spordialaga, kuigi viimasel ajal on jäänud see mingil määral tagaplaanile.

Praegu mul nii-öelda kindlat ala ei olegi, lisaks eelnevalt nimetatud aladele meeldib mulle jõusaalis käia ning teha üleüldiselt füüsilist trenni. Isiklikult väärtustan ka väga värskes õhus liikumist ning kutsun ka kõiki teisi seda tegema. Ainult jõusaalis pingi nühkimine teid tugevaks ei tee, tuleb liikuda füüsiliselt kasvõi nädalas paar korda. Minu kõige suurem moraal on see, et ärge petke iseennast, jääge endale kindlaks ning tehke see väike trenn ära, tunnete ennast kindlasti peale trenni paremini kui kunagi varem.

Ühisgümnaasiumi spordivõistlused

Septembrikuu alguses toimus ühisgümnaasiumi Meremiili jooksuvõistlus. Meremiili võistlus toimus, nagu tavaks saanud, Pärnu rannas, kus õpilased end oma vanuseklassi arvestuses proovile panevad. Nii nagu olen aru saanud, on ürituse mõte tuua noored kooliseinte vahelt välja värsket õhku hingama ja ennast liigutama. Lisaks sellele premeerivad kehalise kasvatuse õpetajad kõiki osalejaid hea hindega.

G 1. klasside üldvõitja A; G 2. klasside üldvõitja D; G 3. klasside üldvõitja A

Samuti toimus septembris meil spordipäev. Üritus toimus Valgerannas, kuhu tublimad suundusid jalgratastega. Kõiki jalgratastega minejaid premeerisid jällegi kehalise kasvatuse õpetajad hea hindega. Spordipäev oli väga mitmekülgne, võrreldes Meremiiliga. Spordipäeva alad olid köievedu, teatejooks ja *discgolf*. Spordipäev on ka veel väga eriline G 1. klassidele, kuna seal õpitaksegi esimest korda üksteist tundma pingelises situatsioonis. Peale spordipäeva oli õpilastel ka võimalik minna ronima Valgeranna seiklusparki, mida ka paljud tegid. Sellised üritused muudavadki minu arvates klasse ühtsemaks, õpitakse meeskonnatööd ja tehakse ka samal ajal sporti.

Vaata meremiili tulemuste tabelit leheküljelt 14!

Robin Roosmaa

REBASTE RISTIMISE FOTOSEIN

Rebaste hommikusöök (erakogu)

Sibulamäng (erakogu)

G 1.b valmistumas tantsuoskust näitamas (foto: Tiina Saarits)

(Foto: Tiina Saarits)

(Foto: Tiina Saarits)

(Foto: Tiina Saarits)

Külmunud särgi lahti harutamine (erakogu)

Õhupall pliks-plaks katki (Foto: Tiina Saarits)

G1.D esitamas oma kava (Foto: Tiina Saarits)

Hetk enne svammi mängu (Foto: Tiina Saarits)

(Foto: Tiina Saarits)

Ristirajal sai ka liugu lasta. (Foto: Tiina Saarits)

Rebased rebasevannet lausumas. (Foto: Tiina Saarits)

Ristimise võitjad, G 1.c klass. (Foto: Tiina Saarits)

	G 1. KLASS	G 2. KLASS	G 3. KLASS
1.KOHT	Elena Sutt G 1.c Jörgen-Matthias Talviku G 1.d	Ülle Järvoja G 2.b Jako Martin Merimaa G 2.c	Nora Karula G 3.a Joonas Sild G 3.a
2. KOHT	Kristina Lätt G 1.a Aksel Madis Verlin	Kelli Järvoja G 2.b Mihkel Türnpu G2.d	Kairi Mõttus G 3.d Joosep Mesi G 3.a
3. KOHT	Adeele Sillat G 1.c Kairo Kiltmaa G1.b	Ann-Marii Kivikas G 2.c Karl Rahn G 2.b	Katariina Peetson G 3.d Markkus Saarts G

Horoskoop

Kaalud 23. september – 23. oktoober

Kui teised alles paranevad selleaastasest kevadväsimusest, oled sina täis optimismi ja hiilgavaid ideid. Pane kõik kirja, mis pähe tuleb, ja võimalusel realiseeri kirjapandu. Sa ei saagi teada, kui ei proovi!

Skorpion 24. oktoober – 22. oktoober

Kinnisel Skorpionil on aeg ennast avada uutele võimalustele ning uutele teadmistele. Ära siiski, pea ees, tundmatusse vette hüppa, vaid meenuta mineviku õppetunde.

Ambur 23. november – 21. detsember

Pöördeline asjade käik lööb su oktoobrikuus täiesti rööpast välja, kuid ära heitu. Läbi ebaõnnestumiste saavutad kuu lõpus midagi, millega oled ammu soovinud hakkama saada.

Kaljukits 22. detsember – 20. jaanuar

On aeg püksirihm lõdvaks lasta ning minna välja, nautida elu. Ära lase eelmistel ebaõnnestumistel jalgu jääda või muidu sa ei õpigi ballipõrandal valssi tantsima.

Veevalaja 21. jaanuar –18. veebruar

Isepäisele Veevalajale on praegune periood ideaalne koolitöödele keskendumiseks. Ära ainult kõigega üksi üle pinguta, sest muidu kannatab su tervis.

Kalad 19. veebruar – 20. märts

Kuigi sa ei pruugi seda tähele panna, imetletakse sinu töökust ja vastupidavust. Pead lõpetama enda vastu nii karm olemise. Sinu ümber on inimesed, kes sinust hoolivad ja on alati sind valmis aitama.

Jäär 21. märts – 20. aprill

Tunned suurt vajadust suhelda, olgu vestluskaaslaseks siis keegi vanem ja autoriteetne või keegi noorem. Ürita aga ka teisi kuulata, see võib sulle hiljem kasuks tulla!

Sõnn 21. aprill – 20. mai

Kuu alguses kukub sulle sülle võimalus, millest sa ei saa keelduda. Siiski, tark ei torma ning peaksid kaalutlema läbi kõik plussid ja miinused.

Kaksikud 21. mai – 21. juuni

Seisad risttee ees: kas kulutada pealtnäha mõttetu asja peale terve varandus või mitte. Peaksid siiski suuremale raharaiskamisele käe ette panema ning ostma midagi kasulikku. Parem veel, proovi säästa ning kõrvale panna.

Vähk 22. juuni – 22. juuli

Stopp! Kui tunned, et su ajus hakkavad baidid otsa lõppema, on aeg kott nurka visata ja võtta aeg iseendale. Külasta näiteks spaad või veekeskust, et oma patareid jälle täis laadida.

Lõvi 23. juuli – 22. august

Püüa rohkem märgata inimesi enda ümber. Võimalik, et nii mõnigi tuttav otsib sinult abi ja tuge, kuid oled enesega tegeledes jätnud teised unarusse.

Neitsi 23. august – 22. september

Oled jõudnud ummikusse. Pead see kuu tõsiselt vaatama iseenda sisse ning küsima, mida oma elult soovid. Pikema kaalutluse tulemusena võid aga tõdeda, et oled siiani liikunud õiges suunas ning tulevik on ere.

Andra Tammekand